и ти ма питашъ какво си мисля
въ таквози време може ли друго
да занимава моитѣ мисли
народътъ гине, ние ~~сме~~ роби.

мъртвецъ въ гроба чернитѣ роби
имали друго отъ туй по честно

българинъ ази и България
на наше време въ деньтѣ наши
гледай каква е и на кой ходъ е.
за какво друго може да мислятъ.
мъжъ ли жена ли, дѣца ли мали

азъ си напомнямъ отдѣвъ ~~славни~~ отпредѣ
за България дение честити
дение на Крума, на Симеона
на Самуила и на Асѣня.
за ~~нашитѣ~~ вси отдѣ на нашитѣ прадѣды стари
за онуй чудно тѣхно юнашство
и за тѣхнитѣ подвизи славни
каква е била и
когато нашъ та свидна родина

Върло юнашки

и ца

и цариградъ е трѣпвалъ треперилъ
предъ нашитѣ страшни юнаци
а сега ~~всички~~ боже всичка треперятъ.
предъ единъ турчинъ келявъ и кривавъ
и прѣзъ ни турчаки побиватъ

~~Звездни славке да~~

~~Куршума пусти, какъ ма не случи~~
~~да ма удари право въ сърдцето~~
~~и тамъ да падна въ бойното поле.~~
~~и не да бягамъ и хромъ да бягамъ~~
~~и да ся крия изъ камъняка.~~
~~и кога засѣдъ азъ да ся стрясна...~~
~~иде ми славке, иде ми нестрахотно~~
~~страхъ да да тахна да ся пукна~~
~~да ся убия самъ си самичакъ...~~
Я вижъ веднъжки, какъвъ умъ мъжки.
какво юнашко самъ да ся убива.
че този пѫть е пѫть на чернитѣ
~~когато тѣ дойде~~ да ся убиватъ сами
~~нѣто когато~~ не могатъ нищо друго да сторятъ
да ся избавятъ

много е наше, днешното наше
народно страдание и положение.
нашитѣ нѣщо по първи хора.
защото ги мъчатъ мамятъ агитѣ
и тѣ са мислятъ бозна какво са.
горди надути и егоисти
отдѣва народно щѣ не познаватъ
~~и каменно е каменно сърдце~~
нещатъ да знаятъ за своитѣ братя.
ни за тѣхното
ледяниятъ сърдцето, каменно не чув-
ствова ствено
чесънъ

и не обидятъ тѣ съ страдание
другитѣ хорица ~~каквато сиротини~~ ~~страдания~~
~~горкитѣ хорица, тъй и селената~~
~~тѣхни~~ горки селяне.

а селянина ~~от~~ отъ многото тегла
обръгналъ вече, той и не мисли
че може инакъ инакъ да бѫде.
какво то страдание, и чий трѣба
и пригледали
ни страхъ обидятъ

главното зло ся тѣзи ка дѣлатъ
наши пороци и недостатъци,
че сърдцата ни не ся въздигатъ
отъ добро частно до добро общо
и не съзнаватъ никакъ своето
човѣшко права и достоинство
ето кѫде е

ти сега ~~гла~~ задно само това гледай
и раната ти да позаздравя
и какъ да минемъ ние предъ бабка на
ти отъ тамъ сечитъ

колко ние още турци ще трепемъ.
1) пукаси загиналъ какви облаци.
по не ще може
и дай тука боже, що знаешъ ли славке.
азъ самъ отчаянъ, тази пуста рана
нещо зрѣва. Колкала ... славке
грошени
когато ~~самичакъ~~ ~~видишъ ли~~ я вижъ то колко, колко отече
~~и даже не мога да го хомърдосамъ~~
и нога а какъ ма щипяка
нѣма

Градски архив София